

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру особи у вчиненні кримінального правопорушення

місто Миколаїв

31 серпня 2023 року

Заступник начальника слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Херсонській області полковник юстиції Шишенко Євгеній Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022230000000326 від 18.08.2022, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 39, 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Савіній Ніні Нариманівні, 26.08.1954 року народження, громадянці України, уродженці Російської Федерації, зареєстрованій за адресою: м. Херсон, вул. Лавреньова, 21, кв. 96,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто в колабораційній діяльності, а саме – добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі –

РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме – віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної

недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається РФ та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України

є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX. У подальшому цей строк продовжено та він триває по теперішній час (востаннє Указом Президента України № 451/2023 від 26.07.2023, затверджений Законом України № 3275-IX від 27.07.2023).

Таким чином, у період з 5 години 30 хвилин 24.02.2022 по теперішній час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням РФ військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У результаті вищезазначених подій значна частина території Херсонської області, починаючи з 24.02.2022, у тому числі місто Херсон – з 01.03.2022 по 11.11.2022, знаходились під контролем регулярних з'єднань і підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій РФ.

Наприкінці квітня 2022 року (більш точна дата в ході досудового розслідування не встановлена) на окупованих територіях Херсонської області створено так званий орган виконавчої влади – «военно-гражданскую администрацию Херсонской области» (далі – «ВГА Херсонской области»), що розташовувалася у приміщенні Херсонського апеляційного суду у м. Херсоні по вулиці 295-ї Херсонської стрілецької дивізії, 1А, та яку очолив громадянин України Сальдо Володимир Васильович (стосовно якого обвинувальний акт у іншому кримінальному провадженні за ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 та ч. 1 ст. 436-2 КК України направлено до суду).

До завдань ««ВГА Херсонской области»» відноситься: встановлення влади окупаційних військ РФ на території населених пунктів Херсонської області; керування процесами створення та діяльності окупаційних органів влади; створення умов неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впровадження обігу грошової одиниці, використання системи оподаткування, реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування, надання освітніх та медичних послуг, роботу правоохоронної та судової систем тощо за законами держави-агресора; організація та проведення незаконного референдуму з питання

приєднання частини тимчасово окупованої території Херсонської області до РФ.

25.04.2022 в приміщення Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, увійшли невстановлені озброєні військовослужбовці РФ, які попередили голову Херсонської міської ради, його заступників та інших працівників міської ради, що управління місцевою адміністрацією переходить під їх керівництво.

Цього ж дня окупаційною владою на тимчасово окупованій території м. Херсон утворено так звану «военно-гражданскую администрацию Херсонской городской территориальной громады Херсонского района Херсонской области» (далі – «ВГА города Херсона»), яка розташовувалася за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37.

26.04.2022 представниками держави-агресора на посаду так званого голови «ВГА города Херсона» призначено громадянина України Кобця Олександра Юрійовича (стосовно якого обвинувальний акт у іншому кримінальному провадженні за ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України направлено до суду).

29.04.2022 так званим «военным комендантом Херсонской области» Бедриком В.Л. затверджено положення про «ВГА города Херсона», яке підписано головою вказаної адміністрації Кобцем О.Ю.

Так, у відповідності до вищезазначеного положення «ВГА города Херсона» – це тимчасовий державний орган, уповноважений на здійснення функцій організаційної життєдіяльності в населених пунктах, розташованих на адміністративних територіях Херсонської міської територіальної громади Херсонського району Херсонської області, які знаходяться під контролем ЗС РФ в ході спеціальної військової операції в Україні; «ВГА города Херсона» здійснює свою діяльність у взаємодії з підрозділами ЗС РФ та Росгвардії, органами безпеки тощо.

З метою утримання захопленої території представники спеціальних служб РФ у взаємодії із збройними силами РФ, а також представниками окупаційних адміністрацій організували підривно діяльність, направлену на подолання супротиву місцевого населення м. Херсон, припинення підтримки місцевих легітимних органів влади тощо. Для реалізації вказаних незаконних дій вони на добровільній основі залучали до співпраці представників місцевих органів влади, самоврядування, комунальних підприємств та інших установ.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, громадянка України, мешканка м. Херсон Савіна Н.Н., діючи умисно, підтримуючи воєнну агресію РФ на території України, надала згоду на зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій в окупаційному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території України, за наступних обставин.

Так, Савіна Н.Н. не пізніше 14.07.2022 (більш точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), перебуваючи в тимчасово окупованому м. Херсон, вирішила працевлаштуватися у незаконний орган влади та розпорядженням так званого голови «ВГА города Херсона» Кобця А.Ю. від 14.07.2022 № 37 була призначена на посаду «начальника отдела жилищной политики управления жилищно-коммунального хозяйства «ВГА города

Херсона».

У липні 2022 року (більш точна дата органом досудового розслідування не встановлена) в приміщенні Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, так званім «заместителем главы «ВГА города Херсона» по вопросам ЖКХ и дорожной инфраструктуры» Семенчевим І.Г. на загальній нараді за участі керівників підприємств, які обслуговують житловий фонд м. Херсона, було представлено Савіну Н.Н., як «начальника отдела жилищной политики управления жилищно-коммунального хозяйства «ВГА города Херсона».

На займаній посаді Савіна Н.Н. здійснювала загальне керівництво працівниками зазначеного відділу та виконувала організаційно-розпорядчі функції з контролю за реалізацією рішень керівництва «ВГА города Херсона» у сфері житлової політики та їх виконання комунальними і приватними суб'єктами господарювання.

Зокрема, протягом липня-жовтня 2022 року (до моменту початку евакуації «ВГА Херсонской области» та «ВГА города Херсона» з м. Херсона на тимчасово окуповану територію лівобережжя Херсонської області) Савіна Н.Н. проводила робочі наради в приміщенні Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, та вимагала у керуючих компаніях з обслуговування житлових фондів м. Херсона здійснювати перереєстрацію їх підприємств за законодавством РФ з відкриттям рахунків у банківських установах держави-агресора для сплати податків. У разі зволікання та відмови у перереєстрації підприємств, Савіна Н.Н. погрожувала звільненням з посад та втратою сфери надання послуг з обслуговування житлового фонду та передачі його іншим компаніям, які вже здійснюють діяльність за російським законодавством.

Таким чином, громадянка України Савіна Ніна Нариманівна підозрюється у колабораційній діяльності, а саме – добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
полковник юстиції

Євгеній Сергійович ШИШЕНКО

ПОГОДЖУЮ

Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні –
заступник начальника відділу
Херсонської обласної прокуратури

Дмитро Володимирович БОНДАР

Одночасно підозрюваній Савиній Н.Н. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

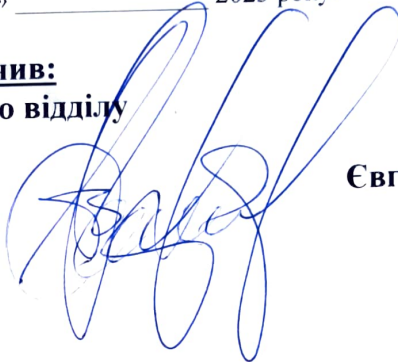
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
Захисник _____

«___» годин «___» хвилин «___» _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Заступник начальника слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
полковник юстиції**

Євгеній ШИШЕНКО